

[Axel Sørensen.]

opnået den i loven fastsatte alder af 30 år, selv om vedkommende før dette tidspunkt havde pådraget sig en forsørgerpligt; i lovforslaget omtales f. eks. unge kvinder, der får børn uden at have indgået ægteskab. For det andet får unge tilflyttere fra udlandet, som skal ansættes til skattepligtig indkomst på et tidspunkt, hvor fristen til at vælge indskud på opsparingskontoen er overskredet, mulighed herfor i stedet for som efter gældende lov at skulle betale tillægsskat.

Det radikale venstre kan tiltræde lovforslaget, selv om jeg gerne vil have lov til at udtrykke håb om, at vi lettere kan undvære denne lov, når den har virket i nogle år og ansøret de unge til en fornuftig opsparing, samtidig med at man har givet indrømmelser over for de unge, som tilsigter at anvende opsparingen til deres fremtid. Men så længe der er visse unge, der, som det blev nævnt af den ærede konservative ordfører, ufornuftigt anvender en del af den høje indtjening, må man anse loven for påkrævet. Men vi havde som sagt ikke det mindste imod, hvis man kunne se hen til, at den blev unødvendig af hensyn til opsparingen, men det kan ikke siges i øjeblikket. Hvis det bliver tilfældet, beholder vi ikke loven for lovens skyld.

Niels Andersen: Retsforbundet kan tiltræde de ændringer, der er foreslået i den bestående lov om en opsparingsordning for unge ikke-forsørgere. Det må vel — i anledning af de bemærkninger, den ærede ordfører for det konservative folkeparti fremførte — være betimeligt at minde om, at den lov, der her er tale om, afløste en anden opsparingsordning. Da man gennemførte den, gjorde man det på den måde, at man vedtog nogle revisioner af de bestående skattelove, som medførte visse skattnedsættelser. For at de unge ikke-forsørgere skulle få andel i disse nedsættelser, vedtog man at pålægge dem en opsparingspligt. Sådan er det i realiteten. Det er ikke, som det ærede medlem anførte, nogen ekstraskat.

Generelt vil jeg gerne sige — ikke fordi jeg mener, vi skal tage nogen generel drøftelse om hele dette spørgsmål — at retsforbundet i hvert fald gerne vil se på, om vi kan finde noget, der er mere tiltalende,

men man kan vel ikke komme bort fra, at det er samfundsgavnligt, at ungdommen som sådan er med til at opspare penge og dermed til at tilvejebringe de midler, der skal anvendes til investeringer i erhvervslevet.

Alfred Jensen: Også den kommunistiske gruppe kan gå ind for det foreliggende lovforslag. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de betæneligheder, der nu er kommet til udtryk fra konservativ og venstres side, ikke blev fremført, da vi her for et par år siden behandlede denne lovgivning. Jeg erindrer ganske tydeligt, at den kommunistiske gruppe var alene om at gå imod de foreslåede foranstaltninger. Vi fandt dengang, at der var tale om en lov, som man ikke ville vise frem for befolkningen i det fulde omfang, og vi foreslog derfor, at lovens titel i højere grad kom til at dække dens indhold, end tilfældet var med den af ministeren foreslåede titel, og vi foreslog yderligere, at der i titlen skulle stå, at det drejede sig om en tillægsskat for unge ikke-forsørgere.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen kan selvfølgelig forsøge, alt det han vil, at forklare om baggrunden for gennemførelsen af denne foranstaltning, men sagen er, at det er en tillægsskat, som bliver lagt på de unge ikke-forsørgere, og som man ikke burde have lagt på denne del af befolkningen. Nu viser det sig her, at der er fæle huller i denne lovgivning; det er forhold, som de, der har syslet med det, har erkendt. Jeg har ikke noget imod, at man ser på, om der skulle være andre kategorier af skatteydere, der bliver ramt lige så meningsløst, som tilfældet har været med de enlige mødre. Jeg vil da gerne, når man rejser spørgsmålet om de enlige mødres skatteproblemer, fremføre, at vi den ene gang efter den anden har foreslået, at der skete lempelser i beskatningen af de enlige mødre. Vi har foreslået det, når vi behandlede ligningsloven, og det vil altså sige, at denne sag egentlig har stået på i flere år. Derfor kan man naturligvis sige, det er glædeligt at høre, at der nu er andre i tinget end kommunisterne, der har opdaget, at der er noget galt, og at dette spørgsmål trænger sig på til løsning.

Selv om vi går ind for de lempelser,